

MILOTICE

JARNÍ ZPRAVODAJ

1/2021
XXIII. ročník

OÚ Kontakty

Starosta, místostarosta
518 619 479

Matrika, evidence obyvatel,
podatelna
518 619 541

Kabelová televize, hlášení
518 619 047

Poplatky, hřbitov, účetní,
majetek obce
518 619 642

Správce hřbitova
724 798 012

Škola
518 619 490

Kultura
724 760 296

Sběrný dvůr
724 798 013

podatelna@milotice.cz

starosta@milotice.cz

kultura@milotice.cz

mistostarosta@milotice.cz

poplatky@milotice.cz

finance@milotice.cz

-www.milotice.cz-

Slovo starosty obce

Vážení spoluobčané, uplynul rok od chvíle, kdy se svět „převrátil naruby“, jak jinak definovat vzniklou situaci. Nebojte se, nebudu se o ní dále rozepisovat, jsem přesvědčen, že zpráva s touto tematikou je až příliš. To jenom na vysvětlenou, že i toto číslo zpravodaje bude ochuzeno o spoustu aktivit, ať už společenských, kulturních, sportovních, či jiných. Moc bych si přál, aby přesto z příspěvků byla cítit naděje, že vše ve zdraví přechkáme a vrátíme se k normálu. Pokud bych měl hodnotit uplynulý rok po ekonomické stránce, navzdory nižším daňovým příjmům, které ani kompenzace nevyvážila, můžeme konstatovat, že obec byla více než úspěšná v získávání dotací. Finanční částka ve výši téměř 43 milionů korun nad rámec rozpočtu je důvodem k optimismu. Pro upřesnění musím dodat, že ne všechny peníze jsme zatím obdrželi. Část dotací bude proplacena až po dokončení rozestavěných staveb. Velká část peněz byla určena pro školu, a na to jsem zvlášť pyšný. Nová kuchyně a nové podlaží s učebnami, kabinety, sociálním zařízením a výtahem činí naši školu ještě hezčí a plně odpovídající současným požadavkům. Netrpělivě čekám, jak budeme úspěšní s žádostmi o dotaci na rekonstrukci tělocvičny. Snad se to podaří a naši žáci i spolky, které tento prostor využívají, budou cvičit v důstojnějším prostředí. Část dotací byla určena na výsadbu biokoridorů kolem obce tak, jak nám to ukládá plán společných zařízení, který vznikl jako součást komplexní pozemkové úpravy. Těšit se můžeme na nový rozhlas, hrací prvky v okolí fotbalového hřiště a v prostorách základní školy.

Co se týká podaných žádostí, také v letošním roce budeme usilovat o finance určené pro zvelebení obce. Již jsou podány žádosti na úpravu prostranství před kulturním domem, na výstavbu tří bytů nad poštou, rekonstrukci části bývalé mateřské školy, na nový povrch silnice Na Kanále, retenční nádrže u základní školy, novou cestu a veřejné osvětlení v lokalitě u Lihovaru. K tomu připočtu pár drobných žádostí podaných na Jihomoravský kraj. Ne všechny žádosti budou schváleny, ale věřím, že jich bude dost na to, aby naše obec byla ještě hezčí. Plánujeme i další akce, které bohužel nedokážeme ovlivnit. Jako například novou komunikaci i s chodníkem od zámku ke statku, silnici, která povede přes vinné sklepy Šidleny, či výstavbu bytových jednotek v lokalitě Za školou. I u těchto akcí jsme v kontaktu s investory a snažíme se, aby zde došlo k brzké realizaci. To jsou úkoly, které jsme si v zastupitelstvu stanovili, včetně uskutečnění masivní výstavby v části obce „Závistě“, ale i tady se realizace zpožďuje díky nemožnosti svolání všech vlastníků půdy a stanovení si pravidel. Z tím chystáme smlouvy, jednáme s možnými projektanty, zkrátka připravujeme veškeré podklady. Obec však nežije pouze výstavbou, ale i kulturními počiny, také tady chci být optimistou a věřit, že další příspěvky v dalších číslech našeho zpravodaje budou zaměřeny především na to, jak jsme se dokázali příjemně pobavit. Snad si toho potom budeme o to více vážit.

*To vám za srdce přeje
Josef Levek, starosta obce*

Společenská kronika

Jubilanti

leden

82 let	František Wind
85 let	Naděžda Macháčková
86 let	Františka Gregorovičová
88 let	Václav Dobeš
92 let	Marie Skřivánková Marie Díková

únor

80 let	Hedvika Šťastná Vladimír Šmíd
82 let	Milada Korytáková
85 let	Augustin Janík
86 let	Božena Boorová
91 let	Květoslava Příkazská

březen

83 let	Josef Paytok
84 let	Božena Chytilová
85 let	Marie Kristová Marta Zajícová
88 let	Růžena Čumbová

Narození

listopad 2020 – doplnění

Sofie Mašová

prosinec 2020

Petr Vašulín
Antonín Veselý
Benjamin Dobeš

únor

Emílie Suchánková
Jonáš Kmenta
Victoria Čerepanová

leden

Dominika Cibulová
Adéla Švidroňová

Úmrtí

leden

Antonín Koutný
Anna Uličná
Stanislav Prágr
Marie Kundratová
Karel Stašek

únor

Antonín Kasan
Jana Gálová

Platinou svatbu (55 let) oslavili

Marie a Jindřich Nedvědičtí – 12. 2. 1966

V roce 2020 se v Miloticích narodilo 14 holčiček a 15 chlapců. K trvalému pobytu se přihlásilo 24 občanů, naopak odhlášených bylo 27. V tomto roce zemřelo 24 občanů.

Ke zveřejnění jmen výše uvedených byl dán souhlas.

Z jednání zastupitelstva

ZO dne 17. 2. 2021

Schvaluje:

- prodej části pozemku parc. č. 753/1
- směnu části pozemku parc. č. 749/15 za část pozemku parc. č. 2201/17
- směnu části pozemku parc. č. 192/1 a 474/6 za část pozemku parc. č. 747/7
- nákup pozemků parc. č. 1815/6, 1816/22, 1816/23 a 1816/1
- vyvěšení záměru na pacht pozemků parc. č. 727/2, 727/15 a 727/19
- podání žádosti o dotaci na JMK na pořízení 3 ks dýchacích přístrojů pro JSDH
- podání žádosti o dotaci na JMK na rekonstrukci kanceláří OÚ

- podání žádosti o dotaci na JMK na opravu hřbitovní kaple
- spolufinancování dotace na JMK na opravu fotbalových branek a zábradlí
- úpravu pachtovní smlouvy
- roční účetní závěrku ZŠ a MŠ za rok 2020
- rozdělení hospodářského výsledku ZŠ a MŠ za rok 2020
- dodatek smlouvy o nájmu obecní hospody
- půjčku ze sociálního fondu zaměstnanců obce

Revokuje:

- usnesení č. 1/2020-4 ze dne 20. 2. 2020

Milotice mají známku (zámku)

Je spousta počinů, u jejichž zrodu stála náhoda. Mezi ně patří i emise poštovní známky našeho zámku. Tou náhodou bylo setkání s dr. Josefem Šolcem, hodonínským historikem a členem předsednictva Českého svazu filatelistů v budově Masarykova muzea, kde jsem před dvěma lety domlouval archeologický výzkum pro jednu z našich staveb.

Náhodou jsem se stal účastníkem rozhovoru na téma vzniku poštovních známek. Téma mě zaujalo a vznesl jsem dotaz, zda by se i milotický zámek mohl na známce v budoucnu objevit. K mému překvapení mi pan Šolc řekl, že touto myšlenkou se dlouho zabývá a že se pokusí z pozice své funkce o vydání zasadit. Po čase se ozval, že už podnikl kroky nutné k podání žádosti a že potřebuje několik fotek zámku. Rád jsem mu je poskytl a pak už jsme čekali, zda se to podaří.

Komisi návrh zaujal a ke konci loňského roku přišlo oznámení, že ministerstvo průmyslu a obchodu vydá v únoru známku s motivem zámku v pohledu ze zahrady. Zároveň s ní bude vydána takzvaná obálka prvního dne platnosti známky, jímž je 9. únor 2021. Je na ní vyobrazena

Sfinga z přístupového mostu přes zachovaný zámecký příkop.

Tady si dovoluji uvést zdůvodnění pana Šolce: „Most je pro svou bohatou sochařskou výzdobu tradičně uváděn jako náš druhý nejkrásnější, hned po pražském Karlově mostu.“ Pro úplnost uvádím, že příležitostnou poštovní známku vytiskla Tiskárna Hradištko metodou plnobarevného

ofsetu v nákladu 120 tisíc kusů. Autorem známky je známý výtvarník Pavel Sivko.

Věřím, že Milotice budou prostřednictvím nové známky zase o něco proslulejší a známka potěší nejen filatelisty. Touto cestou chci panu Šolcovi poděkovat za velké úsilí, které celé záležitosti věnoval.

Josef Levek

Poděkování „strýčkovi Kútnému“

Cítím jako obrovský dluh, že jsme se nemohli, možná kvůli pandemii, důstojně rozloučit s panem Antonínem Koutným. Přitom on sám, dokud mohl, na poslední cestě doprovodil každého. Na Nový rok se dožívá 90 let a vzápětí přichází zpráva, že již není mezi námi.

Odešel laskavý člověk s velkým srdcem a upracovanými rukama. Celé roky zachraňoval naše domácnosti od potíží spojených s vodou, elektřinou nebo plynem. Pomáhal všude, kde ho bylo třeba. Často improvizoval a tvořil doslova na koleně součástky, aby vše fungovalo, jak má. Nikomu pomoc neodmítl. A té bylo zpravidla nejvíce potřeba o svátcích nebo víken-

du. Přišel vždy s úsměvem sobě vlastním. Na výčet jeho dobrých vlastností by mi stránky zpravodaje nestačily. Ale lidská sláva polní tráva. U milosrdného Boha, ve kterého věřil nejenom slovy, ale především skutky, nezůstane žádný z jeho dobrých činů zapomenut. Svým životem naplnil dvě nejdůležitější přikázání lásky. Miloval Boha a bližního.

Myslím si, že Milotice mají v nebi svého přímluvce. Tedy pokud tam nahoře zrovna něco nespravuje. A tak vám, milý strýčku, na cestě z práce naposled mávám a volám, co mi plíce stačí: „Děkujeme.“ To abyste mě v tom nebi dobře slyšel.

Kamila Šlajferčíková

Vážení spoluobčané,

už koncem minulého roku se začaly doplňovat herní prvky na dětských hřištích u školy a ve fotbalovém areálu. U školy došlo k rozšíření hlavního herního prvku a doplněno bylo o prolézačku. Ve fotbalovém areálu naznalo hřiště změn víc. Vzhledem ke stáří prvku byla vyměněna herní sestava a doplněny houpačky

i s houpačkou vahadlovou. Pro větší děti byla instalována šplhací sestava a pro dospívající, příp. dospělé, jsme pořídili workoutovou sestavu. U posledních dvou zmíněných prvků ještě chybí položit pryžová dopadová plocha. Nyní máme vybranou dodavatelskou firmu a probíhají přípravné stavební práce.

Doplnění nových herních prvků v areálu ZŠ a MŠ

Doplnění starých herních prvků v areálu ZŠ a MŠ

Úprava plochy pro nové herní prvky v areálu fotbalového hřiště

Úprava plochy pro nové herní prvky v areálu fotbalového hřiště

Rád bych také trochu podrobněji informoval o probíhajících pracích ve škole. Jak už zmínil ve svém článku pan starosta, zde nyní pokračuje výstavba v rámci projektu *Půdní vestavba základní školy Milotice*. Co se týče stavebních prací, je skoro hotovo. Dokončeny jsou elektroinstalace, sádkokartonové systémy, výmalba a obklady sociálních zařízení. Ještě zbývá dokončit zábradlí na obou prodloužených schodištích, pokládku podlahové krytiny a fasádu kolem oken zvednuté části střechy. Nyní také probíhá výběr dodavatele výpočetní techniky a dalšího vybavení. Věřím, že od nového školního roku budou moci žáci naší školy tyto prostory využívat.

Nová učebna v ZŠ

Usazování lávky pro klimatizační jednotky

Prodloužení schodiště do půdního prostoru v ZŠ

Pokládka dlažby v sociálním zařízení v ZŠ

Pan starosta ve svém článku rovněž zmiňuje úspěšně podaný projekt *Realizace prvků ÚSES v obci Mílotice*. Co si pod tímto krkolomným názvem představit? Zkratka ÚSES znamená územní systémy ekologické stability. Hlavním cílem tohoto záměru je navýšení počtu a plochy krajinných prvků v území, tedy výsadba biocenter a biokoridorů. Dalším cílem je rozčlenění velkých bloků orné půdy, ozelenění zemědělsky intenzivně využívané půdy, posílení protierozní funkčnosti krajiny a v neposlední řadě zvýšení rekreační, vycházkové a odpočinkové funkce krajiny, zvýšení úživnosti pro zvěř, a tím snížení škod na zemědělských kulturách. Navržená řešení vycházejí z platného územního plánu a komplexní pozemkové úpravy. Realizovány budou vegetační prv-

ky ve čtyřech lokalitách: 1. v okolí potoka Hruškovice a silnice II/432 směrem na Kyjov, 2. u polní cesty v části obce U Statku směrem na Vracov, 3. pozemky přiléhající k potoku Zamazaná, směrem na Dubňany za samotou, 4. plochy přiléhající k polní cestě u Nákla. Celková plocha biocenter je 90 068 m² a vysázeno bude přes 16 tisíc stromů, keřů a lesních sazenic.

Projekt se nyní nachází ve fázi schvalování zadávacího řízení. Následovat bude výběrové řízení na zhotovitele. Pokud půjde všechno tak, jak má, bude výsadba zahájena na konci letošního roku a dokončena na jaře 2022.

V poslední době se čím dál více zvětšuje obliba dětí v jízdě na koloběžkách. A i z podnětu dětí samotných vzešel návrh na zbudování plochy pro tyto freestylevé aktivity. Postupem času se ze skupinky dětí stala opravdu početná komunita. A i dovednosti, kterých jsem často svědkem, jdou stále nahoru. Jen asi opravdu není úplně nejbezpečnější kombinace jízdy a skoků na „kolobrnkách“ a dnešního provozu.

Tyto důvody vedly zastupitele k tomu, abychom se otázkou zbudování plochy pro koloběžkáře vážně zajímali. Zároveň jsme chtěli vyjít vstříc vedení fotbalového klubu o zhotovení multifunkčního hřiště a zásadní opravu tribuny. Nyní tedy vzniká projekt na revitalizaci celého areálu fotbalového klubu, který řeší opravu tribuny, zpevněných ploch v celém areálu, multifunkční plochu s umělým osvětlením (ta by měla být za tribunou) a také plochu pro freestylevé nadšence (ta by měla být vedle tenisového kurtu). Každá část projektu se řeší jako samostatný celek tak, aby bylo možné žádat o dotaci z různých fondů, případně z vlastních zdrojů.

Hezké Velikonoce Vám přeje Radek Šedá, místostarosta obce

Místní knihovna

Dobrý den, každoročně tady v tuto dobu uvádím statistiku za loňský rok. Letos ji uvedu také, ale čísla pochopitelně odpovídají situaci, která tu už více než rok panuje. Takže v roce 2020 bylo registrováno 120 čtenářů, z nichž 47 bylo mladších 15 let. Půjčilo se 2535 knih tištěných a 25 zvukových. O meziknihovní výpůjčku požádali čtyři čtenáři. Vyřadilo se 121 knih a pořídilo 138 nových. Z kulturních akcí proběhla pouze Burza knih a zapůjčením nového projektoru a plátna se knihov-

na spolupodílela na cestovatelské besedě. Víc se toho bohužel nestihlo. Oblíbená Noc s Andersenem se odkládala tak dlouho, až dřív přišel Silvestr. Letos to zatím vypadá stejně, ale možná to nakonec dopadne dobře. Co se týče nějaké naplánované besedy, jsem domluvená s hypnotizérem Jakubem Kroulíkem, který představí svoji knihu *Hypnotizér*. Předběžné datum je v neděli 25. dubna 2021 v 15.00 hodin. Všechny srdečně zv.

Jinak připomínám, že i přes nepříznivou

situaci a různá opatření nebo vyhlášení karantény je knihovna pořád otevřena. A to v režimu výdejního okýnka nebo bezkontaktně (nachystané knihy na objednávku). Taký si můžete žádat o meziknihovní výpůjční službu. Všechny informace jsou uvedeny na webu knihovny <https://knihovnamilotice.webk.cz/>. Také stále platí, že starým či nemocným lidem knihy přivezu osobně. Stačí zavolat.

Přeji všem krásné prožitky jara.

Jitka Úradníková

Státní zámek Mílotice

Touto dobou už máme v podstatě vše připravené na novou sezonu, její začátek je ovšem v nedohlednu. Ať se zámek otevře kdykoliv, bažantnice zůstane bohužel minimálně v sezoně 2021 pro veřejnost uzavřená. Od 8. února letošního roku totiž začala probíhat její komplexní obnova.

Kromě prací v bažantnici a dokončení rekonstrukce střechy severozápadní věže proběhla v měsíci únoru instalace nového elektrického vedení v zámecké kostyméřně, spojená s výmalbou. Vymalován byl také vstupní vestibul (schodiště) prohlídkové trasy, který nové vyličení už nutně potřeboval – naposled byl obílen v sedmdesátých letech 20. století.

V samotné prohlídkové trase čeká na návštěvníky několik zreštaurovaných kusů mobiliáře. Pro pracovní poslední hraběnky

Antoinetty Seilernové byla opravena dvě klasicistní křesla z konce 18. století s vyplétaným sedákem. Jedno z opravených křesel se už v pracovně nacházelo, druhé však bylo doposud v depozitáři. Nyní se už tedy v pracovně hraběnky nachází původní komplet tří stejných křesel, jako tomu bylo za hraběččiných dob v roce 1941. Ve společenském salonu došlo k opravě dvou protilehlých portrétů. První z nich zachycuje Antonii Seilernovu, roz. svobodnou paní von Krosigk (1811–1877). Při restaurování bylo zjištěno, že se jedná o fotografii dokončenou olejovými barvami. Výjimečnost obrazu spočívá právě v rozsahu, kvalitě a v použití – zhotovení takto rozměrné fotografie bylo kolem roku 1870, kdy byl portrét namalován, raritou. Autorem olejomalby je vídeňský portrétista Ludwig Graf (1838–1894).

Na druhém opraveném portrétu je Henrietta Seilernová (1838–1908), provdaná Loudonová. Při sejmutí rámu byla objevena signatura vídeňského portrétisty Franze Schrotzberga (1811–1889) a datace 1865. Jedná se o velmi kvalitní malbu, kterou podtrhuje věhlas jejího autora, jenž kupříkladu portrétoval císařský pár Františka Josefa I. a Alžbětu (Sissi) či členy předních šlechtických rodin monarchie.

První týden v květnu se milotický zámek stane dějištěm natáčení třetího dílu životopisného dramatu Marie Terezie, který jistě znáte z televizních obrazovek. Režiséru Robertu Dornhelmovi padl do oka náš sál předků, který by měl představovat právě ložnici umírající císařovny.

Václav Lunga

Zámecké zahradnictví

Duben je ten pravý a požehnaný měsíc pro zahradníky, milovníky květin a doma na zahrádce pěstované zeleniny. Proto i my v dubnu otevíráme, a to v sobotu 10. dubna v 10.00 hodin prvním nedočkavcům brány zámeckého zahradnictví, aby si mohli nakoupit své oblíbené rostlinky. V nabídce budou tradičně balkónové květiny – muškáty, surfinie, milion bells, hlíznaté begonie a další nepřeberné množství letniček okrasných květem i listem. Dále nabídneme zeleninovou sadbu paprik, rajčat, košťálovin, pórku atd.

Na venkovních záhonech budou k vidění i koupi trvalky, kvetoucí skalničky, keře, růže a čarovníky. Vše má svůj čas, proto neočekávejte, že si nakoupíte vše v den otevření, a raději se informujte u obsluhy kdy a zda bude v prodeji vámi požadované zboží. Těšíme se na vás od úterý do neděle v době od 10.00 do 17.00 hodin. V pondělí je brána zavřena.

Kácení v zámecké bažantnici

V dnešní moderní době, kdy máme potřebu vše řídit, jsme možná trochu pozapomněli, že rostliny jsou živé organismy, které narůstají, plodí, ale také odumírají, aby mohlo vzniknout něco nového, jiného a krásného, co se může s trochou drзости nazývat zahradou.

Zahradní umění je našívání krajek na lem šatů matky Přírody. My, zahradní architekti a zahradníci, bereme do rukou pestrobarevné a tvarově bohaté rostliny, jako korálky je navlékáme na nitky myšlenek a klademe kolem domů, do vesnic a měst v podobě zahrad a parků. Ta krajka je symbolem uměleckého citění, že půda i rostliny v sobě obsahují životní energii, tu stejnou, která je i v nás. (citace z knihy *Zahrada a její příběhy* 2017 – P. Mičola, J. Šimečková)

Jistě jste zaznamenali ať z místního rozhlasu nebo osobně, že v zámecké bažantnici se ve velkém kácí stromy. V minulých bezmála deseti letech jsem pozoroval výrazné chřadnutí stromů v zámecké bažantnici, které jsem připisoval vysokému věku rostlin a popřípadě velmi horkým letním měsícům, kdy vše živé trpělo nedostatkem vláhy. Postupem času byli napadáni stále mladší a mladší jedinci, bylo jasné, že chřadnutí a odumírání jasanu má jinou příčinu. Byla jí houba voskovička, o které jsem psal již v jarním vydání zpravodaje v roce 2018. Bohužel k voskovičce se přidala houba václavka a v neposlední řadě lýkohub jasanový (lidově kůrovec). Počátkem minulého roku jsme proto oslovili odborníky z Mendelovy univer-

zity, kteří vypracovali posudek aktuálního stavu porostu v zámecké bažantnici. V rámci posudku byl hodnocen výskyt dřevokazných hub, škůdců a jiných patogenů, které by mohli zhoršovat zdravotní stav porostu. Výsledky studie byly horší, než jsme očekávali. Bažantnice je z větší části napadena voskovičkou jasanovou, václavkou a některé segmenty bezmála ze 100 % lýkohubem jasanovým.

Abychom nemuseli přistoupit k úplné uzavírci celého areálu parku, jsou v současné době káceny stromy, jejichž dopadová vzdálenost by mohla ohrozit návštěvníky pravidelné francouzské zahrady. Současně s kácením je vypracováván detailní plán nových výsadeb, na které se můžeme těšit již v podzimním období. Bažantnice zůstane pro tento i příští rok pro návštěvníky uzavřena.

Roman Krejča

ČZS Milotice

Letos sa teho ve skleпочoch moc neděje. A aj to, co sa děje, sa děje v málo lidoch, takže u teho nejsu a ani sa ně to šidlenskýmá trúbama nedonese. A aj dyby doněslo, tož to nepovím, lebo je to beztak tajné.

Takže klasické minidegustace sú opravdu mini – v jednom člověkovi, maximálně ve dvoch. Co sa nezměnilo, sú furt ty stejné rady k nezaplatění. Od tych najlepších absolventů vysokéj vinnéj školy šidlenskéj!

Od takých je největší vyznamenání, dyž tam nekdo najde tymiánek (a nekdo druhý to potvrdí a zamrčí že „hm, hm, myslíš“ nebo rovnú „pravda, taký oříškový“). Aj dyž to nevoní jak koření tymián, už sa to zažilo, je to asi enom u nás v dědině, tož aspoň nečím sme udělali díru do světa. Ale tymošek už vytlačujú mučenky, angrešty, přezralé hrušky, manga, kaki (to bysem ve víně asi nechtěl mět)... až to vypadá, že si nůchači pomáhajú letákem z Kauflanda, co im přistál pod dveřama a před malú chvílí ho čtli při podpalování v petrách. Ale sú aj majstři nosa, keři sa dohádajú, esli sú ftemtok saviňónu červené grepy nebo pomelo. Aj dyž mají nalétú vetlínu.

Naopak nekdy sú tí mudrci hodní a nechcú urazit suseda, protože im poččál žebř, dyž vyhánali kunu z hůry, a chtěli by ho eště aj příští týdeň, aby přiřízli halúžky na karlátce. Takže dyž sa koštuje nejaká katastrofe, dobrá akorát tak na vypálení nebo do čípků, tož sa chvílu krutí jak hůžva, a potom to ofafrno zhodnotí jako „takový smrádek jakýsík“. Ale většinu sme na sebja přísní a spravedliví jak Pán Bůh, nešetříme sa, všechno si to řekneme na rovinu a odborně a přesně, jak to je: „Víš, ně sa cosik zdá, esli tam není trošku náběh na takú zvláštní vůňu.“ Teda pardón, včil sa říká „arómu“.

Ale abyste si nemysleli, není to furt enom nemastné tápaní máčky – většinu sa nakonc opravdu najde praktická technologická rada: „Stoč to.“

A co sa chystá? Velice nic moc. Brigáda nejaká asi bude, nebo aspoň úklid. Traktoriáda esli bude, tak nekdy pozdíš. Aj sme přemýšľali, že bysme udělali letní otevřité sklepy, ale tež to není jisté, tož možná až k roku...

Degustace po Novém roku nejsú. A košť, ten nebude tuplem. Ledaže bysme vysbírali vzorky, nejak si jich rozlosovali a doma jich sami obodovali. Nebo bysme vybrané

vzorky mohli dat na charitu a udělat s nima nekemu veselo. Beztak nám teho letos zbyde, tož nebudeme vědět, co s tým. Třeba do domovů důchodců nebo dětských domovů. Šak beztak od doby, co nám zavědli vodu, možú ty vína pit aj děcka. Nebo esli vás napadne lepší účel, kde vína udělajú radost, dajte nám vědět a napište nám na fejsbúku. A eště inserce: Nechcete nekdo naroubovat hrušku Šídlenu? Ona sa píše s dlůhým í, a nemenuje sa podle Šídlen, ale obojí sa menuje podle šídla, takže dyž sme zkrátili Šídllovú horu, možeme aj Šídlenu. Jedna taková roste na dolním koncu u altánku. Je tam sice vysaděná teprův předlóni, ale to všechno předchodzí nemosí nikdo vědět – budeme ju správně nazývat Šídlenka a u Šídlen dycky rústla, nebo aspoň „od nepaměti“. Hruška je to kvalitní, skorá, velmi chutná, známá taky v Rakúsku a Německu. Máte nekde pláňku, semenáček nebo nejste spokojení s nejakým moderním hybridem, co ste si koupili na parkovišti před obimaxhausem, kerý je sice veliký jak krmná řepa, ale taky tak šmačkuje? Dajte ně vědět a já vám to přerůbuju na lepší. Třeba aj zadarmo, pro větší slávu šídlenskú. Teda šídlenskú!

Jarek Grufík

DFS Trnaveček

Přísná protikoronavirová opatření už víc než rok svazují naši činnost, ale nechat se úplně omezit nechceme, a tak se snažíme využít naplno alespoň to, co jde. Zkraje nového roku 2021 napadl sněh, a protože jsme nevěděli, jak dlouho vydrží (a že ještě párkrát přituhne a napadne), ze dne na den jsme svolaly alespoň část dětí ze všech členských skupin Trnavečku a nafotily jsme krásné zimní fotky v krojích. Objektív Pavla Martinka zachytil děti v zimní přírodě, a kdybyste se chtěli pokochat všemi fotkami, naleznete je na našich facebookových stránkách Trnaveček – dětský folklorní soubor.

Čas bez zkoušek a vystoupení jsme se rozhodli využít také k ušití nových krojů. Dětem z Velkého Trnavečku už dosluhují dosavadní kroje, které s nimi rostly od založení našeho souboru v roce 2013! Kompletní obměna souborových krojů si v souhrnu vyžádá ušití dívčích i chlapeckých krojů pro Malý i Velký Trnaveček, ve Velkém Trnavečku bychom navíc rády do vystoupení zařadily více variant krojů, pro kluky chceme obnovit verzi mužského pracovního kroje s černou vestou. Celá tato akce by se neobešla bez šikovných švadlenek, které nám s ušitím pomáhají a kterým tímto moc děkujeme!

Rády bychom také oslovily ty z vás, kteří doma máte jakoukoliv variantu kroje a už pro ni nemáte využití, zda byste ji mohli věnovat našemu souboru. Jde nám především o pracovní kroje, vzorované jupky, sukně, zástěrky, šátky, které už třeba aktivně nevynosíte a rádi byste, aby ještě posloužily. Nepohrdneme zimními kousky krojového oděvu a rádi využijeme jako rekvizity pro svá pásma různé staré kostýmy, věci a nástroje (hrábě, vidle, jutové pytle, řeznické zástěry, kuchyňské potřeby...) Kontaktovat nás můžete osobně, do zpráv na FB a nebo na email drevena.eliska@gmail.com.

Abychom zůstaly s dětmi alespoň v nějakém spojení, ke konci zimy jsme vyhlásily malou aktivitu „Hledání máje“ – ten se totiž objevil v jedné ze zahrad u Kanálu a ne každý si ho na první pohled všiml. Na Velikonoce chystají vedoucí Malého Trnavečku pro děti krátkou tématickou cestu s úkoly a odměnami. A bychom letos úplně nepřišly o tradiční velikonoční občůžku, vymyslely jsme a přichystaly alternativu, do které se může zapojit každý z vás. Už teď se těšíme na všechny účastníky Šlahacky 2021! Informace k této výzvě najdete na plakátku i v tomto čísle zpravodaje.

Za celý kolektiv vedoucích vám přeji hodně zdraví a těším se na viděnou v lepších časech.

Eliška Dřevěná

Už druhý rok bez šlaháčky? Tak to teda ne!

V katastru obce Milotice stojí od Květné neděle 28. 3. celkem 6 žil!
Najdi je, uvaž na ně mašličku, vyfot' se a sdílej s hashtagem #slahacka2021
nebo nám to pošli do zpráv na FB Trnaveček – dětský folklorní soubor.

Rozcestník na Nákle

V blízkosti rozcestníku je kříž a také sochy postav z dob Velké Moravy.

Kříž nad Dubičáky

Kříž stojí asi 3 metry od cesty, která je zároveň hranicí mezi naším a dubňanským katastrem.

Šidleny

U posledních třešní aleje vedoucí od JZD.
Na dosah jsou šidlenské sklepy.

U Kanálu

Žila je zasazena v okolí vodní plochy ve středu obce.

Olšák na Hraběcí

Směrem na Svatobořice se nachází lokalita U jezera s malým rybníčkem.

Rybník písečný

Žilu z vrbového proutí najdete mezi předním a zadním rybníkem, blízko lavičky.

Klub seniorů

Už je to rok, co se zastavil celý svět. Všichni si užívali všeho bez omezení. Teď je potřeba se uskrovnit, nenadávat a neohrožovat ostatní. Přece není katastrofa nejet k moři nebo lyžovat či sedět v hospodě. Naše generace ani naši rodiče a prarodiče neměli takové možnosti a někteří je nemají ani v dnešní době.

Tenkrát byla dovolená, když si sousedé večer po práci sedli před dům na lavičku a povíдали si. Teď chce každý soukromí a nejlépe vysoký plot kolem. V neděli po požehnání se scházely celé rodiny na besedu. Neměli televizi ani nikam nejezdili. Po večerech se četly knížky a hrávala se divadla. Měli se všichni rádi a hlavně si na sebe udělali čas. Je jiná doba. Ale je správné, že děti sedí u počítačů i po školní výuce, hrají hry on-line, místo aby se sešly hrát venku? Ale na to jsou rodiče a já zbytečně mudruju, že? Vždyť doma také slyším: „Babi, vždyť je 21. století!“

A moje jarní vzpomínky z dětství? Jak se trochu oteplilo, létali jsme venku až do klekání. Ale až po práci. I my malí jsme museli pomáhat. Tatíček se staral v humně o včeličky a vinohrad, já s mamičkú jsme sely zeleninu. Když žili stařeček Martin Neduchal – bubeník, staral se o holuby a také topíval kotata. Ale jen když jich bylo moc a nikdo je nechtěl. Brečeli jsme, pak udělali hrobeček a nastrojili kvítky. Od mala nás učili, že k životu patří i smrt.

Začaly se líhnout housátka a kačenky – přihřívaly se v troubě. Také se vylíhlo černé kuřátko. S radostí jsem za ním běhala, až jsem ho zaslápla. Bratr Martin měl ochočeného krásného bílého kohouta. Říkali jsme mu „Pipka“. Měl i svou fotku na zdi omalovanou ornamenty, můj výtvar. Jednoho dne jsme přišli ze školy a Pipka nám nepříběhl naproti. Měli jsme ho k obědu. Všichni jsme odmítali jíst. Ale stačilo, aby tatíček dal ruku na řemeň...

Bratři vytáhli na ulic staré německé kolo, prý ho u nás zapomněli Němci. Až na mě

přišla řada, počítaly se okruhy – začala jízda „pod štanglů“. Jak jsem se poskládala nevím, protože brášci mi rádi zpívali „Johana s dlouhýma nohama“. Ale naučila jsem se!

K jaru patří Velikonoce. Poprvé po zimě nám do kostela obuli polobotky a punčochy se zavařovačkami. I kdyby nám měli omrznout nohy! Skoro celou mši se klečelo. Nenosily se kalhoty jako teď, ani nebylo vystláno koberci. Seděli jenom stařecci. Před hlavním oltářem byl stupínek (schodek) se zábradlím. K němu se klekalo po sv. přijímání. My děcka jsme měla prostor, jak je teď druhý oltář, až k lavičím. Když jsme suškali, tetičky nás lepancovaly zezadu. Shora hřímá z kazatelny P. Trunečka, někdy kvůli nám přerušil kázání. Dobře na nás viděl a pak v náboženství bylo zle. Prý máme v hlavách kobylince a sečku.

Uměl také vyplácet dlouhým pravítkem, což můžu osobně potvrdit. Ale měli jsme ho všichni rádi, celá dědina. K sv. přijímání nebo na ofěru okolo oltáře se nechodilo středem jako teď, ale po pravé straně. Bavilo nás pozorovat, kdo se zapomněl ohnout a praštit se hlavou o kazatelnu. Horší bylo, když se nás doma ptali, o čem bylo kázání. To létaly i facky!

Po 2. Vatikánském koncilu vyšlo nařízení zpívat při mši latinsky. Brblalo se, ale pan farář na to šel chytře. Napřed učil ministranty. Na velké svátky přizval i kluky z rodin, co běžně do kostela nechodili. Byla to úplně první schola (ta byla až za několik let). Dva kluci předzpěvovali – Tonda Polášek (starostůj) a bratr Jenda Krist. Ostatní kluci

Poslední seniorská akce – Zájezd na Pustevny

odpovídali. Pak pan farář povolal děvčata a všechny učil latinskou mši číslo 5 a latinsky otcenáš. Tak se naučili všichni.

Kostelníkem byl moc roků pan František Šťastný a po něm Jaroslav Horák (Frgula). Ministrovali také kluci z té naší dědinské party. Radost měli, když jsem při mši začala zeleňat. Dělal na mě od oltáře opičky a čekali, až mě někdo vynese nohama napřed. To mi vydrželo mnoho let. Teď jdu raději sama. I když se v kostele topí a máme pěkný záchod, je nás tam čím dál méně a třeba by mě neměl kdo vynést...

Po mši svatě se vycházelo z kostela „cúfačky“. Zpívalo se: S Bohem má radosti, Velebná svátosti, když mám jít od Tebe, vždycky s lítostí. Vracím se v ten zlý svět, do strastí, zlob a béd a vždycky rozjímám, že jdu již naposled...

Těšme se, že nepůjdeme naposled. Těšme se, ať se celý svět uzdraví. Ať tělesně či duševně. Těšme se z probouzející se přírody. Těšme se, že se už budeme scházet a pomáhat si. Přeji vám všem krásné a požehnané Velikonoce a hodně lásky. Tak jako se zpívá v jedné písničce: S láskou má svět naději, s láskou se stíny ztrácejí...

Libuše Šrahulková

Přírodní památka Horky u Milotic

PP Horky představuje unikátní stepní společenstva se vzácnými druhy rostlin a živočichů v jinak intenzivně zemědělsky obhospodařované krajině. Důvodem ochrany území je vegetace typu bělokarpatských stepí. Stepi jsou pozůstatkem květeny z doby poledové, druhy se k nám rozšířily z jihovýchodu. Naše stepní vegetace je na úplném okraji pásu stepí, který sahá od jižní Sibíře

až do panonské nížiny. Dále k západu už většina vzácných druhů neroste.

První zmínka o Horkách je v kronice obce z roku 1924, kdy obec odkoupila a parcelací získala trať „Horky“, osázenou asi pěti sty pěkných třešní. 27. července 1959 byly Horky vyhlášeny botanickou stepní rezervací. 9. června 1989 byla lokalita vyhlášena jako chráněný přírodní výtvar. V roce

1992 bylo území převedeno do kategorie přírodní rezervace a 25. srpna 2016 bylo nově vyhlášeno jako přírodní památka.

PP Horky je také součástí Natura 2000, což je soustava chráněných území ve státech Evropské unie. Cílem je zabezpečit ochranu těch druhů rostlin, živočichů a přírodních stanovišť, které jsou z evropského pohledu nejvzácnější.

Nejcennějším druhem v Horkách je hadinec červený (*Echium maculatum*). Jedná se o kriticky ohroženou rostlinu, jednu z nejvzácnějších v České republice. Lokality na jižní Moravě je udávána jako jedna z posledních. Tady tvoří největší populaci v ČR, která v roce 2020 čítala neuvěřitelných 804 kvetoucích jedinců. Je to zpravidla dvouletá rostlina, která dorůstá 30–100 cm, kvete od června do srpna.

Nejznámější rostlinou je hlaváček jarní (*Adonis vernalis*), posel jara, který láká desítky lidí na žluté rozkvetlé svahy. Tato jedovatá vytrvalá bylina kvete od dubna do května a tvoří tady největší populaci na Hodonínsku. Hlaváček jarní je zařazen mezi silně ohrožené druhy naší květeny. Spolu s hlaváčkem rozkvétají ještě jedny žluté květy, patřící prvosence jarní (*Primula veris*), která je někdy také nazývána bylina svatého Petra či petrklíč. U nás poměrně hojná rostlina, 4–20 cm vysoká, kvete v dubnu a květnu a její květ se sbírá do bylinných směsí.

Další zajímavou rostlinou je česnek žlutý (*Allium flavum*). Je to vytrvalá bylina 20–60 cm vysoká, kvete od července do září. U nás je původní pouze na jižní Moravě, v jiných částech je pravděpodobně vysazen uměle. Jedná se o jeden z řady našich domácích zástupců rodu *Allium*, kterých se u nás vyskytuje 15 druhů, avšak jako jediný domácí česnek je žlutokvětý. Patří k ohroženým druhům.

Určitě jste si v letních měsících všimli na hlavním kopci fialovo-žlutého koberce květů, jedná se o šalvěj hajní (*Salvia nemorosa*) a oman oko Kristovo (*Inula oculi-christi*).

První jmenovaná bylina dorůstá 20–80 cm a vyskytuje se především v teplejších oblastech, jedná se o dobrou medonosnou rostlinu. Oman můžeme najít vzácně roztroušen pouze na jižní Moravě, jde o ohrožený druh. Obě rostliny mají vrchol kvetení v červnu a červenci.

V roce 2019 byla nalezena lněnka Dollinerova (*L. Ambrozek*), kriticky ohrožený u nás vymírající druh. Posledním druhem kategorie C1 je šater latnatý, stepní běžec, kterému se lidově říká „nevěstin závoj“.

Je třeba zmínit i jiné významné rostliny, které se nepysní odstíny barevných květů. Jsou to kavyly, zastoupené zde třemi druhy (kavyl Ivanův, kavyl vláskovitý a kavyl tenkolistý). Jedná se o vytrvalé hustě trstnaté trávy, které kvetou od května do června, v průměru dorůstají okolo 80 cm. Všechny patří mezi ohrožené, ale nejvzácnější z nich je kavyl tenkolistý, v ČR silně ohrožený druh. Na lokalitě bylo v letech 1951–2020 zaznamenáno celkem 331 taxonů vyšších rostlin. V roce 2020 bylo nalezeno taxonů 277. Oproti minulým obdobím bylo zaznamenáno navíc 30 taxonů. Výskyt 54 taxonů z některých předešlých průzkumů se nepodařilo ověřit. Celkem roste na Horkách 63 druhů z Červeného seznamu.

Kriticky ohrožené (C1): hadinec červený, lněnka Dollinerova a šater latnatý.

Silně ohrožené (C2): hlaváček jarní, křivatec rolní, štírovník Borbásův, sápa hlízkatá, pryskyřník ilyrský, hadí mord nachový a kavyl tenkolistý.

Ohrožených druhů (C3) je celkem 30, druhů vyžadujících zvláštní pozornost (C4) dalších 23.

V minulosti byly Horky využívány jako pastvina a část lučních porostů byla kosena. Hlavní ohrožení lokality spočívá v zarůstání akáty a jinými náletovými dřevinami. V minulosti tak z lokality zmizela kriticky ohrožená orchidej vstavač kučarka, když byly na svahu, kde se vyskytovala, vysazeny lísky obecné. V současné době probíhá odstraňování náletových dřevin, především akátu a hlohu, provádí se mozaikovitá seč a od roku 2001 byla obnovena pastva ovcí a koz.

Vážme si tohoto nádherného kousku přírody a budme vděční, že máme tuto lokalitu v katastru obce Milotice.

Aleš Prágr

Česnek žlutý

Hadinec červený

Hlaváček jarní

Prvosěnka jarní

Španělská rodina Tovar a kultura renesance v Miloticích

Po téměř dvacetileté držbě Žerotínů přešly Milotice v roce 1571 na Václava Haugvice staršího z Biskupic, který byl příbuzným manželky Bernarda Ludvíka Tovara. Od něj je pak na konci roku 1579 či v první půli roku následujícího koupil právě mladý Tovar.

Milotice byly pro Bernarda Ludvíka, jak už bylo napsáno v minulém čísle Zpravodaje, určitým vytrhnutím trnu z paty a staly se prvním dědičným majetkem rodu v habsburském soustátí. Není tedy pochyb o tom, že z nich Tovar zamýšlel vybudovat své hlavní sídlo. Hospodářské zázemí centra panství bylo již zajištěno, neboť nedlouho před Tovarovým příchodem byl v Miloticích, někdy mezi lety 1554–1576, vybudován nový dvůr. Zbývalo se vrhnout na výstavbu vlastní rezidence, která by vyřešila Tovarovu poněkud překerní bytovou situaci a jež by lépe vyhovovala náročnějším bytovým požadavkům renesance. To za předpokladu, že zde doposud stála malá a nepohodlná vodní gotická tvrz, jak se shoduje řada autorů.

Mladší badatelé v čele s Tomášem Jeřábkem kladou začátek velkorysé přestavby tvrze na jednopatrový čtyřkřídlý renesanční zámek s opevněním do let 1586–1596, v nichž měl Bernard Ludvík Milotice vlastnit. Takovéto časové vytýčení je však nesprávné. Domnívám se, že Tovar započal s přestavbou svého budoucího obydlí ihned po zakoupení panství, tedy někdy na přelomu roku 1579/1580. Finance k takovému podniku mu podle všeho nechyběly.

Koupě Milotic se udála někdy v závěru roku 1579 nebo v první polovině roku 1580, neboť už v listině ze 4. července 1580 je Bernard Ludvík titulován jako „svobodný pán z Enzesfeldu na Miloticích“. Hypotézu okamžitého zahájení přestavby potvrzuje fakt, že si už 7. června 1581 nechal jako pán na Miloticích vystavit od Rudolfa II. list mocný, který mu dovozoval svobodné nakládání s jeho majetkem. Nadto se v Brně v dubnu 1583 Tovar přihlásil k landfrídu jako svobodný pán „z Enzesfeldu a na Miloticích“ a v dopise datovaném 26. prosincem 1584 mluvil o Miloticích jako o „svém domově“. Rovněž ukončení hlavních stavebních prací na výstavbě milotického zámku je možné datovat, a sice před rok 1590. Někdy v závěru 80. let se totiž Bernard Ludvík Tovar pustil do velké renovace (či přímo nové výstavby) milotického kostela a školy, na počátku 90. let, předpokládám, opravoval přírodními katastrofami poničený enzesfeldský hrad a v roce 1591 propuklo nové turecké nebezpečí, které postavilo Milotice do nevýhodné pozice. Navíc a snad právě

kvůli Turkům koupil Tovar v polovině 90. let panství Jaroslavice.

Podobu milotického zámku zbudovaného Tovarem můžeme rekonstruovat pouze podle stručných písemných pramenů ze 17. století a dvou vedut z počátku 18. století. Dvoupodlažní zámek se čtvercovým půdorysem měl nádvorní arkádu s toskánskými sloupy jak v přízemí, tak v patře. Jak ukazuje veduta z počátku 18. století, arkáda byla pouze v severním, jižním a západním křídle. Pozdně barokní monumentální přestavba Karla Antonína Serényiho po roce 1719 ponechala do dnešních dnů sloupy pouze v přízemí. Do vnitřního nádvoří se vstupovalo průjezdem v severní části, tedy dnešním bočním průchodem vedoucím z hospodářského nádvoří – dnešní hlavní vchod na západní straně tehdy ještě neexistoval.

Čtyřkřídlý zámek stál uprostřed čtvercového opevněného prostranství, s vysutými nárožními valovými bastiony a s hradbou se střelnými a cimbuřím (v severozápadní, severní a severovýchodní části prostranství byly do opevnění vestavěny hospodářské budovy). Hradby byly opatřeny vodním příkopem. Tato dispozice zámku a celého areálu zůstala i po barokních přestavbách v první polovině 18. století dodnes zachována. Nárožní barokní pavilony – jízárna, konírna a obě oranžerie – tak byly s drobnými úpravami na přelomu 30. a 40. let 18. století postaveny na renesančních základech bastionů.

Do opevněného areálu se na hlavní (dnes hospodářské) nádvoří vstupovalo branou s vysokou hranolovou renesanční věží na západní straně. Je možné uvažovat, zda její předlohou nebyla obdobná věž zámku v Bruntále, který obývala Tovarova příbuzná Kristýna z Rogendorfu, pozdější majitelka milotického panství. K tomuto vchodu vedl kamenný most.

Na renesanční stavební úpravy upomíná dodnes jižní strana zámku, na níž je středová část fasády vyvedena v renesančním duchu a kde se také nachází pozůstatek opevnění se střelnými. Tato jižní strana byla i po barokních přestavbách zámku ponechána Karlem Antonínem Serényim jako zdůraznění starobylosti sídla.

Se stejným účelem nechal hrabě Serényi (znovu)umístit renesanční kartuše s tovarovskými erby na nároží čtyř rohových barokních pavilonů. Tedy na stejná místa jako Tovar na konci 16. století, když zde stály hradby. Jedna z kartuší je v tomto místě totiž viditelná na vedutě z počátku 18. století. Na třech nárožích se tak dodnes nachází rodový erb Tovarů (jihovýchodním, severovýchodním

a severozápadním) a na jednom (jihozápadním) erb Berků z Dubé a Lipé (zkřížené ostrve).

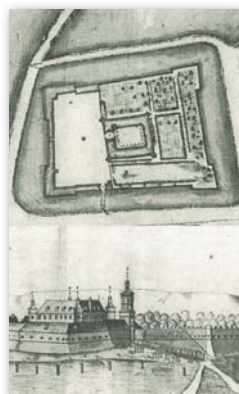
Díky těmto pískovcovým kartuším je možné výstavbu renesančního zámku v Miloticích klást bezpečně do doby Bernarda Ludvíka Tovara. Navíc v dopise Kristýny Bruntálské z Vrbna, roz.

z Rogendorfu, se v létě 1597 poprvé o milotickém sídle hovoří jako o zámku. Podle mého mínění odkazují tyto tři tovarovské erby na tři generace středoevropské větve Tovarů (Ludvík I., Ludvík II. a Bernard Ludvík), čtvrtá pak očividně na Bernardovu manželku Alenu, rozenou Berkovou z Dubé a Lipé.

Další, spíše hypotetickou památkou na Bernarda Ludvíka Tovara může být kamenná socha římského boha Januse, jejíž původ je neznámý. V renesanci byl Janus považován za symbol budoucnosti a minulosti, změny stavu, přechodu z dětství do dospělosti, za symbol „počátků“, což by bylo v případě Bernarda Ludvíka více než výmluvné. Dnes socha stojí na zahradním parteru, na konci 16. století však mohla být umístěna uprostřed tehdejšího hlavního nádvoří, čemuž by ostatně mohl odpovídat oválný bod na vedutě z počátku 18. století právě v tomto místě. Zbylé dvě renesanční památky nacházející se dnes v areálu milotického zámku – medvědice s erbem Zástřizlů a zástřizlovská kašna z roku 1587 – byly do Milotic přeneseny Seilerny někdy před rokem 1920 ze zámku ve Svatobořicích. S Miloticemi tedy nemají mnoho společného. Obě dvě památky jsou spojeny se jménem Bohuše Morkovského ze Zástřizl, majitele svatobořického panství v letech 1583–1612.

Starší z nich, medvědice, pochází z roku 1583 a v erbu má vyrytý monogram s datací: „BM/15/83“. Její umístění ve svatobořickém zámku je doloženo k roku 1780, přičemž tehdy byla nazývána „Svatoborskou opicí“. O málo mladší kašna z roku 1587 obsahuje přípis stejného objednavatele: „Léta 1587 tuto kašnu jest udělati dal urozený pán Bohuše Morkovský ze Zástřizl a na Svatobořicích.“ O další činnosti Bernarda Ludvíka Tovara v Miloticích napíšu příště.

Václav Lunga

Veduty milotického zámku z počátku 18. století (výřezy)

***Příjemné prožití velikonočních svátků
přeje svým občanům obec Milotice***

Práce v obci:

*Nové umístění kontejneru na kovový odpad
v areálu fotbalového hřiště*

*Nové umístění kontejneru na kovový odpad
v areálu fotbalového hřiště*

Čištění a dezinfekce studny na hřbitově

Čištění a dezinfekce studny na hřbitově

Milotice - zpravodaj - čtvrtletník, XXIII. ročník, 1. číslo. Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází 29. 3. 2021.

Vydává obec Milotice v nákladu 650 výtisků. Reg. OkÚ Hodonín pod reg. číslem MK ČR E 12381.

Redakční rada: L. Knotková, R. Šeda, J. Levek (-jl-), I. O. Straka (-ios). Uzávěrka příštího čísla: 10. 6. 2021.

Redakce si vyhrazuje právo podle potřeby příspěvky krátit a upravovat. Názor redakce se nemusí shodovat s názory přispěvovatele.